

Az alsó déli- bábfalvi vevő

BENEDEK VIRÁG rajzai

A tavaszi napsugarak kedvesen simogatták Bükkösi Rossz Manó fejét, és ő dudorászva tolta szamóccával és fejes salátával teli kiskocsiját a piacra. Alig pakolta ki áruját a vásártéren, már jöttek a vevők, vették a szamóccát és a salátát, dicsérő szavaiktól büszkeség dagasztotta Bükkösi Rossz Manó keblét, és talán le is pattant volna néhány gomb feszülő kiskabátjáról, ha nem jelenik meg egyszerre egy apró, sovány, beesett arcú emberke. Megállt az asztal előtt, szúrós szemmel vizsgálta a szamóccát, majd fintorogva belekóstolt.

- Mi, Alsódélibábfalván új termesztési rendszert dolgoztunk ki, építünk egy hatalmas dombot, és annak a tetején ültetjük el a szamóccát, így sokkal nagyobb és édesebb lesz, mert közelebb van a naphoz - mondta az emberke.

Bükkösi Rossz Manó meglepetten hallgatta a fura vevőt.

- Alsódélibábfalva... Mintha már hallottam volna erről a helyről...

Az emberke tudomást sem vett Bükkösi Rossz Manó szavairól, és a salátát tapogatta.

- Mi otthon békanyálból olyan tápanyagot készítünk, amittől a salátánk sokkal zöldebb lesz, és még keményebb is, mint ezek.

Bükkösi Rossz Manó nem talált szavakat.

- Kérek egy zacskó szamóccát és két fej salátát! - szólt váratlanul kurtán a sovány alak.

- Mégis vásárol, annak ellenére, hogy Alsódélibábfalván minden szebb, nagyobb és finomabb?

- Egyelőre kénytelen vagyok, mert otthon homokos a talaj, abból nem tudunk dombot építeni, új eljárást kell kitalálnunk a talajjavításhoz...

- Hát a békanyál?

- Sajnos, még nincs tavunk, amiből a békanyálat nyerhetnénk, de már dolgozunk rajta, hogy...

- Négy garas lesz összesen - adta a kezébe a szamóccát és a salátát Bükkösi Rossz Manó.

- Kérhetem hitelbe? Ugyanis hatalmas vállalkozásba kezdtem, amihez néhány teherautóra és raktárakra van szükségem, egyelőre azonban csak egy háromkerekes biciklim és egy rozoga fészerelem van, hanem már csak idő kérdése, hogy...

- Hát akkor, sajnos...- vágott közbe Bükkösi Rossz Manó, de hirtelen a homlokára csapott a tenyerével, mint akinek eszébe jut valami. - Kérem, fogadja el ajándékba a szamóccát és a salátát! - szólt kedvesen. - Tudom már, mit hallottam Alsódélibábfalva lakóiról!

De az emberke meg sem hallotta, szájába tömött egy marék szamóccát, és úgy ette, mint aki legalább egy hete nem látott ételt, majd elrohant. Siettékben talán még elmormolt egy köszönömöt, de lehet, hogy ezt csak Bükkösi Rossz Manó képzelte.

BAKOS TIBOR